

„EDINOST“
Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in
soboto ob 8. uri zjutraj.
„Edinost“ stane:
za vsa leta gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.— „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50: „ 2.25 „
Z „Novičarjem“ vred:
za vsa l-to gl. 7.—
za pol leta „ 3.50
za četrt „ 1.75
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. —
„Novičar“ pa po 2 nov.

EDINOST

Oglaš in osnanila se račune po 8 nov
vrstov v petitu; za naslove s debelimi
črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga
obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javna sahvala, oemrtice itd.
se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza
Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti
frankovano ker nefrankovana se ne spre-
jemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate pre-
jema upravnništvo Piazza Caserma št. 2
Odpriete reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

• V edinost je moč •

Pozor tržaški mestni in okoličanski volilci!

V listi tržaških mestnih volilcev, sestavljeni od slavne magistrata za bodoče mestne volitve, izpuščeni so mnogi volilci in to posebno naše narodnosti, ker se je držal magistrat njemu uga-jajočega krivega načela, da so volilci le oni, kateri imajo v Trstu domovinsko pravo. Mi pa opozarjamo, da so po državnih zakonih volilci v vse občinske zastope, toraj tudi v tržaški mestni zbor, vsi oni, kateri plačujejo sploh kak davek od posestva, kupčije, obrti in od kakoršnih si bodi dohodkov, to so posebno oni, ki so v privatnih službah in ki plačujejo dohodninski davek, ako stanujejo v tržaški občini. Volilec je torej vsak, ako plačuje tudi najmanjši davek.

Ker poteče z dnem 2. aprila t. l. doba za rekla-

macije (ugovore) za one, kateri so izpuščeni proti ome-njenem načelu zakona iz volilnih list, prosimo vse naše davkoplačevalce, ki ne vedo, ako so vpisani v volilnih listah, da se javijo najkasneje do 7. ure zvečer 31. tega meseca v tiskarni Dolenčevi, kjer dobe vse potrebne informacije in podpišejo od političnega društva „Edinost“ pripravljene reklamacije, katere se uložijo brez vsacega troška za reklamante. Vsakdo naj prinese sè sabo davčne knjižice, oziroma davčne plačilne naloge.

Ako vrše vsi svojo rodoljubno dolžnost, je upanje, da se naš slovenski element pokaže v Trstu in okolici kakor važen, do sedaj po lastni krivdi neuvaževan faktor.

Toraj na delo!

Volitve pred durmi!

(Konec.)

Kakor rečeno: mi smo hladni do dna duše glede na vprašanje, ali bode nemška nasebina sledila pozivu „L'Indipendeteja“ ter podpirala tisto stranko, katere ne bi smela nikakor podpirati, ako so jej res pri sreju koristi občine in koristi države.

Tudi radi Italijanov se nočemo razgrevati, ali pripomniti treba vendar še nekoliko besedi. Rekli smo že, da je zavlada meji ljudstvom velika nezadovoljnost z dosedanjim gospodarstvom v mestnem zboru, ki je v poslednjem času priklopela do vrhunca; in ravno v tej nezadovoljnosti je vir obupnim klicem „L'Indipendeteja“ po zvezi z Nemci. Strah naših laških radikalcev pa ne izvira le iz nezadovoljnosti, nastavi valed velike miserije v trgovini in valed slabega gospodarstva, ampak tudi iz okolnosti, da imamo meji našim italijanskim ljudstvom še mnogo lojalnega življenja. Poreče nam morda kdo radi te poslednje trditve, da smo v nekakem nasprotstvu sami seboj. Res je to, ali le na videz. Trdili smo vedno — in trdimo še danes —, da je skoro ves Trst okužen iredentističkim duhom. A ta izrek treba prav razumeti: s izrekom „ves Trst“ smo menili tiste kroge, ki so se jedini v zadnjih letih udeleževali javnega življenja našega, ki so kričali in — gospodovali in terorizovali vso našo javnost, vse meščanstvo. Da, terorizovali: ne mnogoštevilna, ali drzna klika potegnili je nase

vso oblast, najela je tolpo slepo udanega umazanega časopisja, s katerega pomočjo je res dosegla, kar je hotela doseči — namreč, da so se preplašili lojalni elementi ter se poskrili drug za drugim. In še danes si ne upajo na beli dan, ker trepetajo v strahu pred italijansko-radikalno inkvizicijo, katera zdrabi vsacega nasprotnika, ki jej pride v roko.

Kako je moglo priti tako daleč? Utegne povprašati marsikdo. O, dragi prijatelji: v Trstu — in na Primorskem sploh — grešilo se je mnogo in se greši še dan danes — govorimo le odkrito! — v l a d n e s t r a n i. Prvi velikanski greh se je storil v letu 1868., v onem usodepolnem trenutku, ko so se okoličanom odvzeli stari privilegiji — in vsa poznejša zgodovina od leta 1868. sem je nepretrgana zgodovina zmot in grehov. Neodpušljivo slepoto prezirale so se pogubne nakane na jedni strani, a nekako strastno zagriženostjo stikali so po nevarnostih tam, kjer jih nikdar bilo ni in jih tudi danes ni. Meji nami Slovenci so iskali sovražnikov državi, a tam, kjer jih je najti v resnici, tam jih niso hoteli iskati. Pod pretvezo, da jedini Italijani so na Primorskem kulturni življenj, nasprotovali so nam Slovence, a dobiček od tega ni imelo ni italijansko ljudstvo v svoji skupnosti, ni kultura, ni ugled avstrijsko-domoljubnega mišljenja, ampak so je imeli le tisti krogi, kojih srce je — v Rimu. Saj je notoriška, vsem nam znana istina, da so ti krogi kar javno proglasili geslo: da treba iskoristovati slepoto vlade. In izkoristovali so jo res, izkoristovali tako prebrisano, da je slednjič obnemogel lojalni življenj in je

PODLISTEK.

Božič na Angleškem.

(Iz W. Irvinga „knjige črtic“ preložil V.)

III.

Božični dan.

(Dalje.)

Ker je bilo jutro, še prav mrzlo, vendar čuda lepo in jasno, šli so skoro vsi domači peš v cerkev, ki je bila staro povelje od sivega kamna, stoječe blizu vasi, pol milje od parkovih vrat. Cerkev se je držalo nizko, prijazno župnišče, ki je bilo očitno tako staro kakor cerkev. Njegovo sprednjo stran je popolnem zakrivalo tisovo drevo. Skozi njegovo gosto perje narejene so bile odprtine, da je mogla svetloba v mala starinska okna. Ko smo šli mimo tega skritega gnezda, stopil je ven duhovnik ter šel pred nami.

Pričakoval sem, da ugledam krepkega, debelega župnika, kakor se čisto nahajajo v zloženem bivališči blizu doma bogatega gospoda, a motil sem se. Pastor je bil suh, črno oblečen možiček s sivo lasuljo, ki je bila dokaj preširoka ter je molela od ušes, tako, da se je glava v njej videla skrčena kakor suh lesnik v svoji lupini. Nosil je ogoljeno sukno z dolgimi polami in žepi, v katerih sta imela prostora biblija in pesmarica. Njegovi tenki nogi bili sta videti še tanjši, ker sta tičali v velikanskih, z velikimi zaponami olupšanih čevljev. Fran Bracebridge me je poučil, da je duhovnik z njegovim očetom v Oxfordu stanoval v isti sobi in da je to

župnijo dobil ne dolgo potem, ko je oče nastopil svoje gospodarstvo. Lovil je vse z gotijskimi črkami tiskane knjige ter le redko bral delo latinskega tiska. Caxtona in Wynkina de Wordea izdaje bile so mu največje veselje. Neutrudljivo je zasledoval starih angleških pisateljev, ki so se pozabili, ker niso dosti vredni. Brčkone z oziroma na nazore gospoda Bracebridge-a je pridno raziskaval navade o slovesnostih in praznikih prejšnjih časov ter je bil pri tem, tako rekoč, kakor da je kakšen posveten človek. Tako se je bil ugloobil v te stare zvezke, da se je v resnici zdelo, da mu odsevajo z obličja, katero si — ako je obraz sploh ogledalo duše — mogel primerjati z naslovnim listom gotijskega rokopa.

Prišedši do cerkvenih vrat slišali smo, kako je župnik kregal sivolasega cerkvnika, ker je mej zelenje, s katerim je bila cerkev ozaljšana, dejal tudi omelo. Dejal je, da je to neavet grm, kateri se je s tem onečastil, da so se ga Druidi posluževali pri svojih mističnih ceremonijah; dasiravno ga ljudje smejo brez greha rabiti za slovesno olupšavo dvoran in kuhinj, so ga vendar cerkveni očetje razglasili za nesvetega in popolnem nerabljivega za svete namene. Bil je v tej zadevi tako trdovraten, da je bil ubogi cerkvnik prisiljen, odstraniti velik del skromnih znamenj svojega ukusa, predno se je župniku ljubilo, prirediti službo božjo.

Znotraj je bila cerkev čestitljiva, a preprosta; ob stenah bilo je več spomenikov Bracebridge-ov, in baš poleg oltarja

bil je nagrobni kamen starega dela, na katerem je ležala podoba vojnika v popolnem orožju, s prekrižanima nogama, v znamenje, da je bil križar. Povedali so mi, da je bil to eden izmej rodbine, ki se je odličil v sveti deželi, in sicer isti, kojega podoba je visela v dvorani nad kaminom.

Meji službo božjo stal je mojster Simon v cerkvenem stolu ter prav na glas odgovarjal župnikovemu petju, kažoč pri tem tisto obredno pobožnost, katere se točno drži plemenitnik stare šole in potomec dobre stare obitelji. Zraven sem tudi opazil, da je z nekovi posebnim kretanjem preobračal liste velikega molitvenika, morda zato, da je kazal velikansk pečatni prstan, ki mu je krasil prst ter bil brčkone rodbinska dedina. Videlo pa se je, da ga bolj mika glasbeni del službe božje, ker je v jedno mer gledal na kor, pritrkovaje z velikim povdarkom in gibanjem telesa.

Godci, sedeči na majhni galeriji, delali so jako smešno sestavo glav, ki so bile nakopičene druga nad drugo. Meji njimi opazal sem posebno glavo vaškega krojača, bledega človeka z umaknim čelom in brado. Piskal je na klarinet in obraz mu je bil videti, kakor da je od samega piskanja tako poostren. Vmes je bil tudi majhen, ozkoprsen mož, ki se je globoko pripogibal in trudil nad svojim basom, tako da je bilo videti le zgornji del njegove okrogle, gole glave, ki je imela podobo nojevega jajca. Meji pev-kami bilo je par prijetnih obrazov, katere

je ostril zrak mrzlega jutra nadahnil z jasno rožno barvo; a gospoda koristi izbrani so bili očitno bolj radi njih glasu, nego li radi njih vnanjosti, in ker jih je več moralo peti iz jedne knjige, nastala je valed tega skupina čudnih glav, obrazov, skoro kakor gruča kerubinov, kakeršne nahajamo časih na kmetih na nagrobnih kamenih.

Zbor je navadno službo božjo še dosti dobro opravljal; glasovi se vedno nekoliko šepali za godali in neki počasni godec skušal je zdaj pa zdaj zamujeni čas s tom dobiteti, da je s čudovito naglostjo zdrčal preko kake pasaže in preskočil po več taktov. Skušnje glavni del pa je bila cerkvena skladba, katero je mojster Simon pripravil in priredil, veliko pričakujoč od nje. A nesreča je nanesla, da se je takoj od početka naredila napaka; mej godci nastala je zmešnjava; mojster Simon je bil rudeč kot kuhan rak; vse je bilo šepavo in napačno, dokler niso prišli do zbora, ki se je pričel z besedami: „skupno zdaj zapojmo pesen“. To je bilo kakor znamenje, naj vsak krene svojo pot. Nastalo je grozno razglasje in zmešnjava. Vsak si je skušal pomagati, kakor se je dalo in kar se da dobro, ali, bolje rečeno, hitro priti do konca, izvzemši starega pevca s koščenimi očali, ki so stiskala dolg, zveneč nos. Ker je po naključju stal malo proč od družih in je bil ves zamaknen v svojo melodijo, drobil je še vedno dalje svoj glas, obračal glavo, po strani gledajoč v knjigo, ter pesen končal z noslajočim samosplovom, ki je trajal najmenj tri takte. (Dalje prih.)

obnovljena vlada sama, tako, da se radikalna gospôda danes čutijo državo v državi. Po tej poti prišli smo do žalostne dobe groznega pritiska, ki je prisilil, da so obmolknili vsi poštemomisleči. In zato smo imeli popolnoma prav, ko smo rekli, da so se posekali lojalni življi, boječi se preganjanja in gmetne škode. Gotovo pa ne bi bili storili tega, ako ne bi bili prepričani, da jim ni pričakovati krepke moralne zaslombe z vladne strani.

Posebno neodpušljiv greh so bili tudi nesrečni kompromisi z laškimi radikali. Po teh kompromisih zašli so v zbornico ljudje, ki so se sicer nazivali „konservativci“, a sev resnici skoro v ničemer niso razlikovali od radikalcev. Bilo je to zgolj barantanje za imena, za osebe, a jedra, zistema, se ni doteknil nikdo. S takimi „konservativci“ ni bilo drugače mogoče, nego, da sta dosledno izgubljala tla vlada in državna misel.

Iz teh resnic sledi neizprosno logiko: da mora vlada kreniti na drugo pot, da mora zopet zvesti na pozorišče lojalni življi mej italijanskim ljudstvom, — kar pa more doseči le s tem, ako stopi z odprtimi vizirjem v boj proti stranki, gospodarivši do sedaj — in ako pokaže krepko voljo braniti vsakega pred krutostjo poslednje imenovane stranke.

Volitve so pred durmi! Vladnim krogom dunajskim pa je nastala sveta dolžnost, da vsaj sedaj, ob najstari uri, pridejo do zavesti prenevarnega položaja, v katerem se nahaja misel državna tu ob Adriji. Tu v Trstu se bije boj za državne koristi: Trst je jedino pomorsko tržišče države naše, brez Trsta ni trgovine, brez Trsta ni mogoč gospodarski razvoj v državi naši. S tem je povedano vse in gola potrata časa bi bila, ako bi hoteli nadalje dokazovati neizmerno važnost našega mesta za vso Avstrijo. K večjem, da naglašamo še zemljepisno lego mesta tržaškega, koja pri poznani gospôdi še bolj neti hropenjenje po bratohi onkraj velike luže.

Pri takih okolnostih državi ne more biti vsejedno, kako mišljenja da vlada v tem mestu. In naša država bi bila podobna nespametnežu, ki žaga vejo, na kateri sedi, ako bi pripustila, da bi se ohranili ali celo še bolj utrdili dosedanji, zares prežalostni odnošaji. Še je čas, ali če bodo še nadalje tiščali z glavo v pesek, utegne piti trenotek, ko bodejo primerani vsklikati: prepozno, prepozno!

Mi Slovenci bodemo vrátili svojo domoljubno dolžnost v vsakem slučaju, a umijemo si roke, ako vseh ne bude odgovarjal našemu trudu in našim željam. Vlada naj si zapomni: naša izguba, njena izguba! — Govorili smo!

Zemljiška odveza v Istri.

Govor posl. dr. Matka Laginje v seji posl. zbornice dne 14. marca t. l.

(Dalje in konec.)

Tako je bilo sedanjemu posestniku Cahariji Juretu pok. Ivana iz Žminja, na katerega se nanaša razdel (frakcioniranje) št. 5195 z leta 1891. in št. 5722 z leta 1892., po računu deželnega računarskega urada plačati za jedni in isti dolg za škodljive parcele enkrat 83 gld. 25 kr., in drugi krat 32 gld. 3 kr., dasi se more skazati z dvema pobotnicama v izvirniku, glasom katerih se je plačalo v letu 1876. dne 17. septembra 35 gld. 82 kr. in dne 16. januarja 1879. leta 52 gld. 68 kr.; in sicer stoji zapisano na drugi pobotnici e. kr. davkarje, da se je ta znesek plačal s saldo sua quota, to je, v popolno poravnano njegovega dela dolga.

Menim, da sem s tem dokazal zadostno, da pri vsej dobri volji oblasti — katere nočemo tajiti nikakor — ni mogoča sedanja evidenca, in sicer iz tega vzroka, ker se je pregled, osobito v letih 1860. in 1875., vršil zelo slabo; in kar se je pri

snovanju postavilo na slabo podlago, ni mogoče popraviti pozneje tudi z najboljšim knjigovodstvom.

Drugi vzrok, zakaj da je zelo težavno izvrševanje pregleda, obstoji v naših čudnih razmerah, da se namreč močno kosajo tla in zemljišča, da se pogosto deli lastnina, in zahteva torej prepisavanje dolga na dotičnega novega posestnika vsikdar obilo časa in truda.

Iz tega je torej razvidno, da bi se davčni uradi razbremenili pri svojem delu, ako se konečno uravna to vprašanje, kar bi nas privedlo do blagodejne posledice, da bi davkarje prišlo na bolji in — če smem tako reči — pametnejši način izterjavati cesarske davke in doklade.

Primoran sem omenjati še neke druge okolnosti, ker odločuje tudi ta, da so pri slabem pregledu dolgov v prejšnjih letih mnogi plačali to, kar se vender tirja od njih. Ko sem se bavil z uravnano zemljiškoodveznih dolgov neke družine, prišla mi je slučajno v roke dotična knjižica, torej izvorni predpis; in s pripomočjo že umrlega ravnatelja gospodarskega računarskega oddelka v Poreču, kateri je dobro poznal stvar, prišel sem na to, da je deželni odbor v letu 1892. z odlokom št. 5215 tej družini, to je, sinovom Mateta Ritoja Gustinića, tudi nastopno zaračunal mej dolgove: dolg št. 35 davčne občine Sv. Vital, hrvatski Ritošev breg, koji je odgovarjal dolgu št. 10/36 izvirnega predpisa; obstoječo dolžno glavnico 20 gld. 9 kr., obresti pa lestvici 2 gld. 15/2 kr., tekoče in prejšnje zamudne obresti 20 gld. 19/2 kr., eksekucijski stroški 2 gld. 27/2 kr., idejalni kolek 1 gld. — in vender je stranka srečne hranila dotično knjižico skozi 30 let, kar se vender ne more zahtevati od kmeta, iz katere je razvidno, da je stranka popolnoma plačala svoj dolg že v letu 1863. s predplačevanjem desetletnih obrokov.

Prepričati se torej morete o vznemirjenju mej prebivalstvom. Kajti, če tudi nočemo verjeti trditvi vsakega posamičnika, da je plačal, vender moramo pripoznati z druge strani, da vse prebivalstvo niso sami lažniki, in da utegnejo prav imeti mnogi mej temi ljudmi, ako trdijo, da so plačali svoj dolg že pred mnogimi leti.

Predaleč bi prišel, ako bi hotel tu pobližje navajati vse nedostatke v administrativnem obziru pri upravljanju te nesrečne naprave. Tu tudi ni prostor za to; omenjam le, česar sem se doteknil že v zadnjem svojem govoru, da smo bili v Istri, in tudi drugod v Avstriji, žal, tako nesrečni, da se niso spolnjevali dobrohotni nameni vzvišenega vladarja našega, izraženi že v prvem odveznem patentu. V §. 33. jednega prvih odveznih patentov z leta 1849. rečeno je izrečno, da bode ustanoviti posebne hipotekarne zavode v olajšanje plačevanja teh dolgov. — Gospôda moja! Mi v Istri smo čakali do leta 1882. na tak hipotekarni zavod, in ker je to na vse zadnje vender kupčijek in ne čisto gospodarski zavod, moram povedati obžalovaje, da ni bil dosedaj v nikako korist za posamične obvezance kmetskega prebivalstva, kateremu na korist bi moral služiti v prvi vrsti tak zavod.

Konečno hočem navesti še par vzgledov, da dokažem, kako pogubno vplivajo tirjatve zemljiško-odveznega zaklada na realni kredit malega posestva po Istri. Glasom odloka deželnega odbora istrskega št. 5786 ex 1892. ima neki Gašpar Vratovič iz Morganov plačati 45 gld. 75 kr. od parcel, katerih čisti dohodek znaša 2 gld. 36 kr.; dolg znaša torej 19 krat toliko nego čisti prihod.

Glasom odloka št. 6506 z leta 1892. za neko stranko v Rovinjskem selu znaša čisti prihod škodljivih parcel 2 gld. 88 kr., dolg zemljiški odvezi pa 86 gld. 43 kr., to je, okolo 30 krat toliko, kolikor čisti prihod.

Glasom odloka št. 2279 ex 1892. imela bi plačati brata Gozdan Ivo in Miho 185 gld. 16 kr., dočim znaša čisti prihod

škodljivih parcel 5 gld. 58 kr.; dolg zemljiški odvezi znaša torej 33 krat toliko, kot katastralni čisti prihod.

Debeljih Pasko iz Žminja plačal je še v letu 1875. znesek 112 gld. 20 kr. na račun dolga št. 159. Morda ne bi bil plačal, ali pri gradnji železnice Divača-Pulj razsvojili so mu jedno parcelo in se je sveda dotični znesek položil pri davkarji in pozneje tudi zaračunal v pokritje dolga zemljiški odvezi; torej 112 gld. 20 kr. je trebalo v osvobojenje parcel, katere ima sedaj v lasti Formasari Mantovan Marjana. To je razvidno iz poročila davkarje Pazinske, št. 4101 ex 1892.

Dotične parcele imajo čisti prihod 2 gld. 62 kr., plačal se je torej že v letu 1875. znesek, koji 44 krat preseza katastralni čisti prihod.

Resnica pa je, da finančne oblasti računajo navadno ceno zemljišč po 20 kratnem katastralnem čistem prihodu, a da hipotekarni zavodi le redkokrat dovole posojila na podlagi cenitve nad 20 kratnim katastralnim čistim prihodom.

Če pa so posamična zemljišča v Istri obremenjena s 30—40 kratnim katastralnim čistim prihodom, in še več, je jasno potem, da ne more biti govora o kakem realnem kreditu. Naj le imajo njih ekscelence g. minister za poljedelstvo in drugi ministri najbolje namene z nami, naj nam obljubijo celo nagrade za vinarske zadruge in drugo; ali če pri tem ne moremo absolutno nič storiti z lastnimi sredstvi, zahvaliti se moramo, žal, še na teh obljubljenih malih subvencijah, ali kakor se sicer to imenuje.

Nadejam se, da se je marsikdo od gospodov prepričal po mojih izvajanjih, da si prebivalstvo samo ne more pomagati. Le njegova ekscelence, gosp. finančni minister bi nam mogel pomagati s tem, da predloži visoki zbornici postavni načrt v ta namen, da se konečno uredi ta zadeva.

Nadejam se, da njegova ekscelence vse mogoče stori v tem pogledu, a deželni zastop dežele istrske vsprejme gotovo z največjo hvaležnostjo te predloge državne vlade. Da se pa stvar hitreje razvije in konečno uredi, ker prebivalstvo, dolžniki zemljiške odveze v Istri, ne morejo dalje čakati, usojam si predlagati resolucijo z opomnjo, da gro tu za nekako malo Irako, koja prosi gospodarske podpore vse stranke te visoke zbornice.

(Resolucijo Laginjevo smo že priobčili v našem listu. Op. uredništva).

Politični pregled.

Notranje dežele.

Poslanska zbornica. V večerni seji dne 21. t. m. so se Poljaki zopet pokazali — Poljake, nezanesljive in slepe mameluke. Posl. Pacak je predlagal namreč, da se poročilo imunitetnega odseka v zadevi Spinđičevi postavi na dnevni red prihodnje seje, kajti zbornici da je sveta dolžnost, rešiti to zadevo še v tem zasedanju. Ko je hotel predsednik dati na glasovanje Pacakov predlog, oglašali se kar naenkrat poljski poslanec Abrahamovic z zahtevajoč, naj se konstatuje razmerje glasov; storil pa je to zato, ker je vedel da so mnogi poljski poslanci nalašč odšli le v ta namen, da je bila zbornica nesklepčna. In res je konstatiral predsednik, da je zbornica nesklepčna in je zaključil sejo. Naslednjega dne (22. marca) je pa glasovala zbornica o Pacakovem predlogu in ga — odklonila. In tako se zopet zavleče ta zadeva, katera toli peče izvestne kroge. Mi pa imamo zopet nov dokaz, da se Poljaki dajo uporabiti za vsako krivico, ako le oni niso prizadeti po njej!

V seji dne 22. t. m. pričela se je razprava o novem civilnopravnem redu. Pravosodni minister je rekel, da se je ministerstvo pri urejanju te predloge resno trudilo, da zagotovi načelo ja v no-

sti in usnosti. Po tej predlogi bode sodnik navajal stranke pri zastopanju njih interesov, opustil se pa je formalistični značaj dosedanjega pravnega reda. Zbornica je odkazala predlogo pravosodnemu odseku. Nato so vsprejeli predlogo o iztočno-galiških železnicah, kakor tudi načrt o prevzetji lokalne železnice Ljubljana-Kamnik. — V večerni seji so se vršile volitve v delegacije. Izvoljeni so: za Istro Rizzi, namestnik Bartoli. (Odločil je žreb) Za Gorico: grof Fran Coronini, namestnik grof Alfred Coronini. Za Trst: pl. Stalitz, namestnik Burgstaller. — V seji dne 23. t. m. je vsprejela zbornica postavni načrt o uravnavi pravosodnih studij z resolucijo vred, zahtevajočo, vlada naj skrbi za vzgojo učnih močij za pravo in pravno zgodovino slovenskih narodov ter zakonski načrt, zadevajoč zgradbo anatomiško-fiziološkiškega zavoda na vseučilišči v Lvovu. Vsprejeli so pa tudi po posl. Kaizlu navetovani §., da se z letom 1894/1895 na tem vseučilišči osnuje medicinska fakulteta, dasi se je temu upiral naučni minister. — V seji dne 24. t. m. odgovarjal je minister za trgovino na interpelacijo Gessmannovo radi nedostatkov pri južni železnici. Sveda so je g. minister potegnili najodločneje za to železnico. Isti minister je odgovoril na interpelacijo Rizzijevo radi lokalne železnice Trst-Poreč, da je pripravljen podpirati to podjetje. Koliko bi pripomogla država za zidanje, pa bi se moglo določiti še le potem, ko bode znano koliko dajo interesenti. — Pol. Spinđič in Laginja sta interpelovala radi slabega poznanja hrvatskega in slovenskega jezika od strani sodnih uradnikov in radi pomanjkljivega vodstva zemljiških knjig na Primorskem; potem radi konfiskovanja lista „Il Diritto Croatto“ v Pulji, in slednjič zato, ker se je listu „Naša Sloga“ v Trstu zaukazalo uradno, da mora ponatisniti neko razsodbo v italijanskem jeziku.

Zatem se je nadaljevala in zaključila razprava o postavi proti ponarejanji življi. Postavo to so vsprejeli, kakor jo je predlagal odsek, z 107 proti 94 glasom. Proti so glasovali ministri, nemška levica in Mladočehi.

Različne vesti.

Predsedništvo pol. društva „Edinost“, vabi odbornike, njih namestnike in vse zaupne može tega društva k posvetovanju o predstojedih volitvah v mestni zbor, katero bode jutri v nedeljo ob 10. uri predpoludne v prostorih „Del. podp. društva“.

„Novičar“ izide danes popoludne. Vsebina mu bode zanimiva, ker prinese marsikaj, kar nismo mogli uvrstiti v „Edinost“ radi pomanjkanja prostora.

† Josip Koman, župnik v Sežani, umrl je dne 24. marca t. l. po dolgoletni bolezni v 72. letu dobe svoje. Bratu pokojnika, velečasitemu gospodu Ivanu Nep. Komano, izrekamo iskreno sožalje.

Kdo ima volilno pravico? Kakor znano, vložili so v letu 1885. mnogi takozvani podružniki (consorti), ki so dotodaj pač volili za drž. zbor, pa še nikoli za deželni, oziroma mestni zbor, svoj protest prot temu, da se jim odteguje tako važna volilna pravica; ta protest je zavrgel mestni odbor, na kar so dotični pritožniki vložili tožbo proti mestnemu zboru pri državnem sodišču. To sodišče je odločilo, da nevpisanje podružnikov mej volilce za dež., oziroma mestni zbor, pomenja žaljenje ustavnih pravic omenjenih pritožnikov. — Vlada je zaukazala na to, da se morajo podružniki zapisati v imenike volilcev, toda mestno starešinstvo se ni hotelo pokoriti temu ukazu, ampak je uložilo pri namestništvu neko obrambo, češ, da volilno pravico za mestne volitve imajo le oni, kateri so sprejeti za meščane, vsi drugi davkoplačevalci pa da so izključeni. Namestništvo je predložilo to zadevo ministerstvu za notranje zadeve. Slednjič se je moralo mestno starešinstvo vender udati ter je konsorte vpisalo v imenike volilcev. Kor

pa je gotovo da so letos zopet izpustili — seveda poleg družih volilcev — prav mnogo konsortov, opozarjamo čestite volilce na nastopno: Marsikatera dežela v Avstriji je imela privilegije, in pred letom 1848. so take privilegije imeli tudi posamezni stanov; toda ustava je preklicala vse one privilegije, katere se ne ujemajo z osobno svobodo ljudstev in ker ustavnost tudi terja, da se noben stan ne izključi iz javnega življenja, velja za vso Avstrijo tudi naredba, da je vsak pošten državljani, ki plača postavni minimum na davkih, volilec v občinske, deželne in državne zastope. To pravico izrecno in odločno povdarja temeljni zakon naše države od 21. decembra 1867, ki je podlaga sedanjega javnega ustavnega življenja v Avstriji in je torej ovrget vse poprejšnje zakone privilegij, kolikor jih je bilo še v rabi in so zadevali temeljna državljanska prava avstrijskih ljudstev.

In člen IV. omenjenega zakona se glasi tako le: Vsi državljani, kateri v kaki občini plačujejo davek od svojih posestev ali pa od svoje obrtnije, imajo v isti občini aktivno in pasivno volilno pravico za volitve v srenjsko zastopstvo in uživajo v tem obziru enake pravice z onimi, ki so v občini pristojni. Temeljni zakon torej prejasno terja, da je v Trstu volilec ne le tisti, katerega priporočajo radikalna gospoda, ampak da je volilec vsak, kdor v Trstu ali okolici plačuje davek in to se mora odselej goditi ne le zaradi zakona, ki veljavno obstoji, temuč tudi v imenu logike, pravice in prave svobode, kajti logično je, da oni, ki doprinaša k občinskim potrebam, ima v isti občini tudi kaj govoriti; pravično in svobodno primerno je, da volilna pravica postane kolikor le mogoče obena in neodvisna od ljubavi ali sovraštva političnih strank, ali celo svojevoljnih in svojepridnih svojati, kakor se to godi pri nas v Trstu.

Za družbo sv. Cirila in Metoda podarila dva „dominikanca“ brez kibicov 1 gl.

Koncert na korist družbe sv. Cirila in Metoda priredita ženska in moška podružnica tržaška v gledališču „Fenice“ dne 21. majnika t. l., to je prvi binkoštni praznik. Pri tem koncertu bodo sodelovali „Slovensko pevsko društvo“, dramatični odsek in tamburaški zbor „Tržaškega Sokola“.

Narodna čitalnica v Dekanih priredi na velikonočni ponedeljek, t. j. 3. aprila, veliko veselico s petjem, godbo, igro, srečkanjem in plesom. Opozarjamo, da se bodo pele skoro samo nove pesni, in da nastopi (prvikrat v Istri) tudi mešani zbor. Natančnejši program priobči se v prihodnji številki. Nadejamo se, da se udeležijo te veselice vsi daljni in bližnji rodoljubi, iz Pomjansčine, Buzeščine in iz Brega itd.

Še po smrti! Uradni „Il Mattino“ prinaša dopis z otoka Krka poročajoč, da je tamkaj umrl škof mons. Feretič. V tem dopisu lahonski dopisnik opisuje življenje in delovanje pokojnika ter mu našteva raznovratne grehe rekoč, da so se na Krku zelo varali glede na njega političsko vedenje. Pokojniku očitno dopisnik, kar mu ni nikdar poprej, da je namreč pri občinskih volitvah vsikdar volil z narodno hrvatsko stranko. Ali tega ne pripisuje prepričanju pokojnega biskupa, ampak trdi, (in to je nečuvstvo), da se je biskupu zadnji čas „pamet skrajšala“ (dava segni d'indebolimento mentale), radi česar njega dejanja baje niso izhajala iz njegovega prepričanja, temveč iz podpihovanja onih, ki so mu bili blizu, namreč znanih hrvatskih prvakov (corifei) dr. Volarića, dr. Orlića in dr. Vitezica. — Kratak je sicer dopis, a poln grdega podtikanja in nesramnega črnenja, po kojem se uradni „Il Mattino“ odlikuje mej družimi tržaškimi kukavičiji listi. Znan rek „Nil nisi bene“ o mrtvecih pač ni pristopen grdemu pisunu omenjenega dopisa, kateri pisun meri druge zgolj po svojem vetrnjaškem in lahonskem vatlu ter ga ni sram sramotiti celo mrtvece. Res

je sicer, da naši nasprotniki nimajo niti pojma o prepričanju in o načelih, koja so bila veljavna blagemu pokojniku pri njega delovanju; a na gomili tako odličnega cerkvenega dostojanstvenika se mora pač tudi zagrizenec dostojnejše vesti. Evo dokaza, da cvete barbarstvo mej istrskimi Lahoni-

Posl. Burgstaller postal je predmet „Independenteju“, da se šali žnjim, češ, da se mu o raznih prilikah dali razumeti, da bode prihodnji župan v Trstu. Po izvolitvi poslancev-avtovalcev volil se bode, kakor druge krati, tudi letos novi župan in glasilahonskih radikalcev v Trstu že uporablja to priliko, da priporoča za tržaškega župana sedanjega dr. Pitterija. Nam Slovencem je vse jednako, ali izvolé mestnim županom v Trstu Judeža ali Kajfeža, kajti dosihdob nam nikdo izmed županov ni bil pravičen ter ni uvaževal naših želja. Tudi g. Burgstaller ne bi bil menda dosti boljji v tem obziru, obžalujemo pa, da ima slavna vlada v Trstu tako malo vpliva, da niti tega ne more doseči, da bi se vender enkrat vzela moč iz rok nestrpnim laškim elementom ter da bi se tudi nam Slovencem dovolilo vsaj nekoliko pravic v občini, za koje plačujemo tako ogromne občinske doklade.

Pred svojim pragom naj pometajo! „Il Piccolo“ je poročal nedavno, da se je pri sv. Ivanu dogodilo „ostudno nasilstvo“. Žal, da je resnica na tem, ali „Il Piccolo“ bi moral povedati, da so dotični suroveži — izvzemši menda jednega — prav blizu tistemu društvu, koje dobiva — kar je javna tajnost — podpore od „Legge Nazionale“. Pred svojim pragom pometajte torej in ne skrunite časti pošteni, veri, narodu in domovini udanih okoličanov! S takimi dogodki obsojeni so kar najostreje vaši rasnarodovalni nameni. Poštenje je na naši strani! Evo vam zopet dokaz: kjer propada slovenska narodnost tam propadata tudi pravost in versko čutstvanje.

O dogodku samem se nam poroča, da je policija že spravila pod ključ vse 4 divjake, od katerih so trije oženjeni in jeden samec.

Iz letnega poročila pevskega društva „Adrija“ v Barkovljah posnemamo, da je sodelovalo skozi vse leto pri tem društvu 38 udov-pevcev. — Ustanovnikov je bilo 7, podpornih udov I. razreda je uplačalo udnino 42, in onih drugega razreda 9 — skupaj toraj 98 udov. Do konca leta je pa odstopilo ali šlo k vojakom 7 udov pevcev. — V minolem letu je priredilo društvo dve veselici, en plesni venček in en izlet v Sv. Križ ter več „pevskih večerov“. Veselice so v gmetnem obziru primeroma slabo izpale, kajti društvo ni imelo ugodnih prostorov za prirejanje veselice — posebno pa se pogreša primerna dvorana.

Izlet v Sv. Križ izpal je povsem ugodno na veselje tamošnjih domačinov — ter pevcev izletnikov. — Društvo je uvelo v Barkovljah nagrobno petje ter pojejo pevcu nagrobnice za vsakim umrlim udom. Ali tudi neudje — in sploh vse uglednejše družine vabijo društvo, da poje mile naše nagrobnice dragim umrlim.

Društvo je praznovalo primerno tudi cesarjev rojstni dan pri veliki udeležbi domačinov. Odborovih sej je bilo v minolem letu 11 rednih in 1 izvanredna. V minolem letu izgubilo je društvo marljivega svojega pevovodjo Hrabr. Ražema, kateri se je vedno trudil v korist društva. — Društvena knjižnica je narastla na 360 knjig ter udje čitajo iste z velikim veseljem, in sicer tako, da bi bili lahko v izgled marsikateremu mestnemu bralnemu društvu. —

Poročilo se spominja slavnega uredništva lista „Edinosti“, katero je imelo vedno odprte svoje predale v korist društva. —

Omenjati je še, da napravi društvo v mesecu maju veliko veselico na planem, a v bližnji spomladi izleta v Sežano in Sv. Marijo Magdaleno doljenje.

Posvetovanja mej odposlanci trgovinskega ministerstva, tržaške trg. zbornice, magistrata in finančne oblasti glede izvršenja in uporabe novega pomola št. 4. ter določitve pravih mej prostega okrožja (punto franco) v Trstu vršila so se te dni pod predsedništvom namestnika primorskega. O sklepah se ničesar ne ve. Prihodnji mesec bode drugo posvetovanje o tem na Dunaju.

O vinoreji predaval je nekda, kakor posnemamo iz laških časopisov, profesor Perhauz na ljudski šoli pri Sv. Ivanu. Ljudstvu je nekda to predavanje tako ugajalo, da bode rečeni gosp. profesor danes nadaljeval svoj poduk. Laški listi pa molé o tem, v kakém jeziku da je predaval omenjeni gospod, pač pa vedo povedati, da ga je občinstvo pazljivo poslušalo! Kako bi se še le zanimalo za te praktične preskušnje, ako bi se mu predočile v njega materinem jeziku!

Zgradba železnice iz Tržiča v Červinjan se je dovolila. To dovoljenje je vzbudilo veliko veselje v Trstu in po Furlaniji. V Červinjanu imeli so na večer, ko so zvedeli o tem odloku, razsvetljavo in velikansko veselje. Mestni zastop se je telegrafično zahvalil tržaškemu namestniku in posl. Burgstallerju. Železnica ta bode precejšnje važnosti tudi za Trst, kajti z njo se znatno skrajša pot iz Trsta v Benetke, posebno, ako se ta železnica zveže z bližnjo italijansko železnico; koristna bode za Furlansko sploh ter bode morda sčema-oma marsikje po Furlaniji oživela obrtnijo. Glavna črta je že pripravljena ter dogotovljen most preko Soče, vsled česar se ta železnica lahko dogotovi in odpre še tekem tega leta. Po tej progri bosta menda najbolj prizadeta mesto Goriska ter južna železnica, koja poslednja izgubi del svojega prometa z Italijo.

Slovenski romarski vlak v Rim! priredita podjetnik Josip Pavlin in Katoliška družba v Ljubljani v ponedeljek dne 10. aprila. Vlak bode odhajal: Iz Ljubljane

ob 1.46 pop., Borovnice 2.21, Logatec 3.02, Planine 3.19, Rakeka 3.33, Postojne 3.54, Prestranka 4.06, Št. Petra 4.20, Divače 4.55, Sežane 5.12, Opčine 5.24, Proseka 5.33, Nabrežine 5.55, Tržiča (Monfalkone) 6.25 zvečer, Ronka 6.33, Zagrada 6.43, Rubij 6.57, Gorice 7.43.

Nazajgrede se sme po Laškem proti naznanilu vožnja šestkrat prenehati, in je ista dovoljena brez vsake doplače z vsakim vzorednim osebnim in brzovlakom. Po Avstriji, to je od Kormina (Cormons) sem, je pa izstop na voljo, torej neomejen. Listki so za nazajvožnjo 30 dni veljavni.

Vožni listki preskrbe naj se prej ko prej, skrajni čas je pa do 4. aprila, ker pozneje, če bo vsprejem sploh še mogoč, bode vsak listek 50 kr. dražji. Dobivajo se pa vožni listki pri imenovanem podjetniku vlaka, pri „Katoliški dr. žbi“ v Ljubljani, kakor tudi pri mnogih župnijskih, občinskih in poštinih uradih.

Slovinci! Ne zamudite te lepe prilike in pakažite v prav mnogobrojnem številu vernost in udanost našemu svetemu Očetu; oglejte si pa ob enem prekrasno prestolico katolištva in lepe laške pokrajine, v kar ste uljudno vabljeni.

VABILO.

Podpisani uljudno vabi vse društvenike in društvenice k posvetovanju glede volitve odbora pri prihodnjem obnem zboru „Delavskega podp. društva“. Posvetovanje bode v nedeljo dne 26. t. m. ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih.

Karl Ukmar,
načelnik nadzornikov.

P. n.

Usojam si naznanjati svojim odjemnikom v trgovini z manufakturnim blagom pok. Ivana Miliča, da sem te dni zopet odprl bogato zalogo manufakturnega blaga v Via Nuova št. 27. Cene nizke.

Splošnovanjem:

M. Milič.

3-1

†

Tužnim srcem naznanjam žalostno vest, da je moj preljubi brat

JOSIP KOMAN

župnik v Sežani

po dolgotrajni bolezni, previden s svetimi sakramenti za umirajoče danes ob 4. uri zjutraj v 72. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predrazega bode v nedeljo dne 26. marca ob 3. uri popoldne.

V Sežani, 24. marca 1893.

Ivan Nep. Koman
brat.

Zahvala.

Podpisane družine zahvaljujejo se iz globine arca vsem dragim osebam, ki so jim skazale svoje sočutje v veliki žalosti vsled bridke izgube nepozabne hčere, oziroma sestre

Erneste Gasperčič,
umrle dne 16. t. m.

Družine:
Gasperčič, Marinšek in Selles.

Gostilna „Alla Città di Vienna“,
Piazza Caserma št. 2. (zraven Tiskarno Doleno)
prodaja najboljša kraška in isterskega vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja, sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Aubera po 42 kr. in najboljša isterska vina po 28 kr. liter. — Za obila naročila se priporoča 26-1 Anton Brovedani.

V gostilni „Alla Croce di Malta“
Piazza della Zonta, točijo se istrska in furlanska vina najboljše kakovosti po 32 kr. liter. Kuhinja dobra in postrežba točna. Vino v sodčkih za družino po 26 kr. l. franko na dom. 13-7
Spoštovanjem
V. COVACICH.

Dobro vino

prodaja se v Žminju

in sicer pri naših čestitih kmetih 2500 do 3000 hektolitrov po 11-14 gold. Žminjsko vino je na dobrem glasu.

Natančnejša pojasnila daje g. N. Butković, obč. tajnik v Žminju (Istra.)

Jak. Klemenc

TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča

veliko zalogo manufakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: perkale, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in moške obleke, židane rute, končeno in platenino, nogovice za ženske in moške; maje in konca in volne za ženske in moške, sprajce za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, sprajce za turiste in bicikliste, narokvice za ženske iz švedskega konca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako nizki ceni.

E. Šverljuga, *drivec v*
Stadion št. 1. priporoča se slav. občinstvu za
blagohotno obiskovanje. Cl.

Odlikovana zlato medaljo: Bruxelles 1892.
 Najboljše sredstvo za

želodec

katero želodec in opravi la probavnih delov života krepča in tudi odprti život pospešuje, 12—25 je
tinktura za želodec,
 katero pripravila
Gabrijel Piccoli,
 lekar „pri angelju“
 v Ljubljani na dunajski cesti.
Cena i stekl. 15 novcev.

Izdolovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.28; 110 stekl. gld. 10.30. Poštino plača vedno naročnik.
 Dobiva se v lekarnah v Trstu, na Primorskem, v Istri in Dalmaciji.

Kwizdina
protinova tekočina.
 Mnogo let preskušeno, boleti utešujoče sredstvo.

Cena 1/2 stekl. a. v. gld. 1.—
 „ 1/3 stekl. a. v. 50 kr.
 Dobiva se v vseh lekarnah.
 Paziti je na varstveno znamko in naj se zahteva izrecno IIIb—1

Kwizdina protinova tekočina
 iz okr. lekarne v Korneuburgu pri Dunaju.

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 31—104
 Prodaja in popravlja ure.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najusrednjaja lega v Trstu.)
 Prostorj o odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popolnosti. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po niskih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljnega naklonjenosti slavne občinstva.
 P. Favero.
 104=57

Petronio & Madalena 14
 (naslednika A. Pipana) na ogli Via Torrente in Ponte della Fabra, priporočata svojo trgovino z moko in raznimi domačimi pridelki, zlasti pa svoja bogata zaloga kolonialnega blaga. Cene so neverjetno nizke, postrežba vestna in nagla.

Cerkvena obleka in orodje.
 Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpežno krasno blago za **bandera, baldahine, raznobarvene plašče, kazule, pluviale, dalmatike, velume, albe, koretelje in prte,** sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri slabi božji. — Blagovolite se torej ozirati, prečati, gospodje, pri naročilih na vdovo-rojakinjo ter ne podpirajte tujih tvrdk društev ali potujočih agentov. — Izdolujem ročno in pošteno po najnižji ceni **bandera in drugo obleko.** Zagotavljam torej hitro in najpoštenije postrežbo in najnižjo ceno, hvaležna bodi podpisana za najmanjša naročila. Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča 10—3
Ana Hofbauer,
 imejiteljica zaloge cerkvene obleke v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4.

DROGERIJA
 na debelo in drobno
G. B. ANGELI

104—60 TRST 12—12
 Corso, Piazza della Legna št., 1.
 Odlikovana tovarna čopičev.
 Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelki. Lak za kočije, z Angleškega, iz Francije Nemčije itd. Velika zaloga finih barv, (in tubeti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk za parkete in pode.
MINERALNE VODE
 iz najbolj znanih vrelcev kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt.

„Novičar“ izide že danes opoludne.

C. kr. izključno privilegovana škropilnica proti peronospori inžinirja Živica
 je najboljša med vsemi škropilnicami za trte; je prirosta, lahka, trdna, trpežna, pripravna, neutrudljiva, hitra, tirja malo tekočine in se rabi za vsakovrstne trte. Se dobiva pri nekaterih trgovcih na deželi. Pošiljamo po pošti franko, proti povzetju: popolno škropilnico za gld. 10.— škropilnico z cevjo brez brentača 8.50 in prospekte gratis. — Priporočamo tudi drugo svoje blago in razna dela.
Živica in družb.
 v TRSTU, ulica Zonta 5, inženirski urad, zaloga strojev in dotičnega blaga. zastop tovarnic, mehanična delavnica. 17

„SLAVIJA“

VZAJEMNO - ZAVAROVALNA BANKA V PRAGI
 zavaruje

človeško življenje
 po vseh kombinacijah

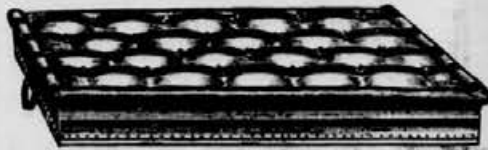
mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavije“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende. Jaz ne popuščam za 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačila je doslej „Slavija“ že dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštvinih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico. — Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 izplačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gld.
2. Dr. Fran Ambröžič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1362 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gld.
3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1393 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gld.
4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 uplačal le 80 gld. 16 kr. prejeli so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.
5. Marija Lenčková, posestnica na Bisanči ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882 izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., da si je bilo uplačane zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.
6. Ivan Vlah, posestnik v Jušičih, zavaroval se je dne 25. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji uplačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsega skupaj 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.
7. Ivan Zeleznikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 28. januarja 1891 uplačal je 381 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.
8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1878, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500 gld.
9. Andrej Velikajna, gostilničar v Ilirski Districti, bil je zavarovan od 15. dne maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej udovi 1000 gld.
10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranju, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.
11. Ernesta Jelšičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno:
generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani
 v lastni hiši. Gospodske ulice št. 12. 3

Evilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15—20 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gld. dober, franko doposljan, tapeciran modrocen na peresih, je pač neumestno kupovati malovredno nadomestke, kakor žičaste žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne vstrežajo.

ANTON OBREZA,

tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 4.
 Ta domača, edina narodna tvrdka te stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najbolje priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsega v tapetnisko obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastopj in franko. Hitra in poštena postrežba, nizke cene posebno pri bališčih in obširnejih naročilih.

Otročji vozički

jako elegantni fini, in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modre, sivo in olivno po gold. 5.50, 6, 7, 8, 9, 10 in višje po vsaki ceni do 25 gld.

Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov. 18—30

Kôtranove sladčice

katero izdeluje lekarničar
PRENDINI v Trstu
 Telefon št. 384. 22—52
 Velika poraba ki je dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke pripravila me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva
 Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje so, prožljivo in prebavijo ter se prodajajo po prav nizkej ceni. Da se ogne ponarejanju na enej plati vdobljeno ime izdelovatelja Prendinija in na drugej besedo Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v škatljicah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v družih deželah.

Nič več kašlja!

Balzamski petoraliski prah
 ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni. 22—104
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.
 Poštne pošiljate izvršujejo se neutegoma.

Krasne uzorce zasebnikom pošilja zastopj in franko.

Bogate knjige z uzorci, kakoršnih še ni bilo, za krojače nefrankovano. Jaz ne popuščam za 2%, ali 3%, goldinarjev pri metru, ne dajem daril krojačem, kakor to dela konkorencija na račun sadnje roke, ampak imam le trdne in čiste cene, tako, da mora kupiti vsak zasebnik dobro in ceno. Prosim torej zahtevati le moje knjige z uzorci. Svarim tudi pred pismi konkorencije, ponujajočej dvakrat toliko popustka.

SNVIJ ZA OBLEKE.

Porvijen in dosking za čistito duhovščino, pred pisane snovi za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognjegasce, telovadce, livreje, sukna za biljarde in igralne misce, preproge za vozove, loden nepremičen sa lovške sukne. snovij za prati, potne ogrtače od gld. 4—14 itd. — Kdor hoče kupiti vredno, pošteno, trajno, čisto volneno sukno blago, ne pa dober kup cunjje, ki so komaj toliko vredna, kolikor so plača krojaču, obrne naj se do

IVANA STIKAROFSKY v BRNU
 24—12 (v tem Manchestr u Avstrije) 24—6
 Največja zaloga fabriškega sukna, v vrednosti 1/2, milijona gld.

Da pojasnim velikost in smotnost izjavljam, da moja roka združuje največe isvažanje sukna v Evropi, izdelovanje kamgarnov, potrebnih za krojače in veliko knjigovodstvo le za lastne namene. Da se propriča o vsem tem, prosim slavno občinstvo, da si, kadar mu prilika nanes, ogleda velikanske prostore mojih prodajaln, kjer ima posla 150 ljudi.

Pošilja se le po poštnem povzetju.
 Dopisuje v nemškem, madjarskem, češkem, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku.

brizgalnica za trte in rastline „Syphonia“

Nova patent samotvorna
 prekaša vso do sedaj poznane brizgalnice — ker deluje **SAMOTVORNO.**
 To dokazuje tisočih pohvalnih pisem.
 Slika in popis je zahtevati pri tovarni za gospodarske ter vinorejske stroje.

PH. MAYFARTH & C.
 Wien, II., Taborstrasse 76 10—8
 Katalogi zastopj. Vsprejemajo se zastopniki.

Vozni listi in tovarni listi v Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v
New Jork & Philadelfijo
 koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50—8
 „Red Star Linie“
 na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri **Josip-u Strasser-u**
 Sdeditiionsburea für die k. u. k. Staatsbahnen in Innsbruck.